

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125301970
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6125301970.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Lucie Prčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. D., t.č. bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov – matky: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená právnu zástupkyňou JUDr. Petrou Kolesárovou Oravcovou, advokátkou, so sídlom Maróthyho 6, 811 06 Bratislava a otca: E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. D., zastúpeného zástupcom Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/72/2025-14 zo dňa 14. mája 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. uložil matke povinnosť dočasne odovzdať maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti Krízového centra H. I., J. XX, I.. Výrokom II. upravil styk matky s maloletou na každý párny týždeň v piatok od 15:00 hod. do 16:00 hod. v Detskom krízovom centre H., K. XX, I. – J. za prítomnosti zamestnanca Detského krízového centra H., K. XX, I. – J.. Výrokom III. upravil styk otca s maloletou na každý nepárny týždeň v piatok od 15:00 hod. do 16:00 hod. v Detskom krízovom centre H., K. XX, I. – J. za prítomnosti zamestnanca Detského krízového centra H., K. XX, I. – J.. Výrokom IV. určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať najdlhšie tri mesiace odo dňa umiestnenia maloletej do tohto zariadenia.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na návrh navrhovateľa (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, ďalej aj „navrhovateľ“) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne odovzdal maloletú do starostlivosti Detského Krízového centra H. a upravil styk rodičov s maloletou a jeho odôvodnenie, na e-mailové vyjadrenie matky, v ktorom vyjadrila nesúhlas s pobytom maloletej v diagnostickom centre, najmä z dôvodu, že sa maloletá cíti pri matke bezpečne, na skutočnosti zistené okresným súdom vlastnou činnosťou z obsahu spisov vedených pod sp.zn. 32P/96/2023, sp.zn.32P/127/2023, sp.zn. 32Em1/2024 a sp. zn.32P/22/2024 a za aplikácie § 2 ods. 1, § 367 ods. 1, 2, 3, 4 CMP, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá CSP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho uznesenia.

3. Okresný súd poukázal na účel neodkladného opatrenia, ktorým je rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu existujúceho exekučného titulu. Vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Pri nariaďovaní samotného

neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a preto z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, musia však byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na dočasné opatrenie, pričom miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

4. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočným a predstavuje krajné riešenie. V prípade nariadenia neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je vždy prvoradý záujem maloletého dieťaťa, ktorý podľa svojej povahy a závažnosti môže prevážiť nad záujmom rodiča. Potreba bezodkladne upraviť pomery neodkladným opatrením musí byť teda naliehavá a nevyhnutná. Neodkladné opatrenie je nevyhnutné vtedy, ak navrhovateľovi, alebo maloletému dieťaťu hrozí ujma alebo iný nezvratný následok, dochádza k porušovaniu alebo zasahovaniu do ich práv a oprávnených záujmov, prípadne sa ich právne postavenie zhorší alebo je bez vydania neodkladného opatrenia neisté.

5. Okresný súd mal v konaní osvedčené, že v rodinnom prostredí maloletej dlhodobo pretrváva rodičovský konflikt, ktorý vyústil do prerušenia realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletú. Maloletá sa dlhodobo nachádza vo fatickej starostlivosti matky v rozpore so súdnym rozhodnutím vydaným Krajským súdom v Žiline č.k. 12CoP/122/2023-412 zo dňa 15.12.2023, ktorým bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca, ktoré rozhodnutie matka maloletej nerešpektuje, v dôsledku čoho bola maloletá vystavená aj nútenému výkonu rozhodnutia. Maloletá navyše nenavštevuje školské zariadenie, ale matka jej poskytuje vzdelávanie v domácom prostredí, a to za situácie, kedy nie sú naplnené zákonným stanovené podmienky na takúto formu vzdelávania, v dôsledku čoho sa maloletej kumulujú vysoké počty neospravedlnených hodín a maloletá tak musí podstupovať komisionálne skúšky. Okresný súd považoval za neprijateľné, aby bola maloletá vyňatá zo vzdelávacieho procesu bez splnenia zákonných predpokladov a aby matka maloletej vzniknutú situáciu podporovala poskytovaním vzdelávania v domácom prostredí, čím ju utvrdzuje v správnosti uvedeného postupu. Konštatoval, že maloletá je vo veku, kedy si nemusí nevyhnutne uvedomovať dôležitosť vzdelávacieho procesu pre jej ďalší rozvoj a napredovanie v spoločnosti a význam socializácie pre ďalšie formovanie jej osobnosti. Okresný súd poukázal tiež na osvedčené skutočnosti, a to, že zo strany oboch rodičov sú iniciované viaceré súdne konania, v dôsledku neschopnosti dospieť k vzájomnému konsenzu v otázkach výberu školského zariadenia, resp. v súvislosti s formou vzdelávania a úpravy rodičovských práv a povinností, pričom v rámci prebiehajúcich konaní obaja zabezpečujú správy od odborníkov ohľadom psychického stavu maloletej, za účelom zabezpečenia podkladov, ktorými by potvrdili vlastný náhľad na jej psychický stav. Maloletá je nesystematicky evidovaná u rôznych odborníkov v ambulanciách v rámci viacerých miest Slovenska bez toho, aby sa ustálil poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, resp. iný subjekt, pod ktorého dohľadom by bolo možné zabezpečiť nielen nepriamu anamnézu maloletej od toho-ktorého prítomného rodiča, ale aj relevantne sledovať vývoj jej stavu a na podklade takto zabezpečených informácií posúdiť vhodnosť ďalšej liečby a prípadných odporúčaní. Situácia, v ktorej sa maloletá ocitla je, podľa okresného súdu, alarmujúca a plynutím času nedochádza k jej náprave.

6. Okresný súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne. Prostredie, v ktorom sa maloletá nachádza, predstavuje zvýšené riziko spojené s ohrozením jej zdravého psychického a sociálneho vývinu s ohľadom na nesystematický prístup k poskytovaniu zdravotnej starostlivosti a vyňatie maloletej zo školského prostredia bez náležitého dôvodu, pričom na strane rodičov dochádza k zlyhávaniu vo výchovnom vedení, majú rozdielny výchovný prístup vo vzťahu k maloletej a predovšetkým vzájomne nespolupracujú. Za účelom stabilizácie situácie maloletej je preto nevyhnutné objektívne diagnostikovať jej psychický stav, a to v rámci neutrálneho prostredia, v ktorom budú zamedzené akékoľvek vplyvy rodičov maloletej, v ktorom bude mať maloletá možnosť formulovať vlastné názory a prezentovať svoje potreby pod odborným dohľadom. V tejto súvislosti poukázal aj na názor vyjadrený Krízovým centrom H., v zmysle ktorého je nevyhnutné nariadiť diagnostický pobyt súdnym rozhodnutím, nakoľko existuje odôvodnená obava, že by rodičia maloletej do jeho priebehu zasahovali a zmarili jeho výkon predčasne, prípadným odvolaním súhlasu s pobytom maloletej v centre, pokiaľ by tam maloletá bola umiestnená na základe dohody rodičov.

7. Pokiaľ matka v e-mailovom podaní poukazovala na to, že maloletej mali byť diagnostikované viaceré poruchy, bolo okresnému súdu známe, že toto je predmetom nezhôd medzi rodičmi. Tvrdenie matky o tom, že v prebiehajúcich konaniach má byť nariadené znalecké dokazovanie, sa nezakladá na pravde, keď v konaní o nahradenie súhlasu otca s prestupom maloletej do základnej školy okresný

súd v zmysle zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline ešte len pristúpi k realizácii pokynov nadriadeného súdu. O nariadení znaleckého dokazovania nebolo rozhodnuté ani v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom B.. Okresný súd konštatoval, že predstavy a návrhy matky maloletej prekračujú oprávnenia súdu, ktorý nemá možnosť „vymenovať tím odborníkov“, a takto prezentovaný návrh nemá oporu v zákone. Nie je pravda, že Krízové centrum H. je bývalou polepšovňou, ani že toto centrum malo spolu s Centrom Slniečko vyjadriť negatívny postoj k umiestneniu maloletej. Za neprímeranú a nevykonateľnú okresný súd považoval požiadavku matky, aby súd určil pedopsychiatra, ktorý si vezme maloletú do starostlivosti, pretože v konaní vo veciach starostlivosti o maloletých nemôže ukladať povinnosti tretím osobám (poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti), ktorí nie sú účastníkmi konania.

8. Okresný súd zdôraznil, že dbá a chráni najlepší záujem dieťaťa, pri posudzovaní ktorého zohľadňuje okrem iného, úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, bezpečnosť a stabilitu prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochranu jeho dôstojnosti, duševného, telesného a citového vývinu, ohrozenie jeho vývinu, mravnej výchovy a podobne. V prípade, kedy výchova maloletého v aktuálnom prostredí zlyháva alebo je nad možnosť a schopnosť najbližšej osoby dieťaťa, ak spolupráca s podpornými inštitúciami, či odborníkmi nevedla k zlepšeniu a dochádza k ohrozeniu psychického zdravia i riadneho duševného vývinu dieťaťa, potom je autoritatívny a urgentný zásah súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia za účelom ochrany maloletého dieťaťa nevyhnutný. K poukazu matky v e-mailovom podaní na históriu maloletej, okresný súd konštatoval, že mu je známa a považoval za potrebné uviesť to, že ju za posledné dva roky v plnom rozsahu spôsobila sama svojím výchovným prístupom k maloletej, s ktorým sa okresný súd nestotožnil (odlúčenie maloletej od kolektívu detí, prežívanie bežných detských radostí, starostí maloletou, vysporiadavanie sa s novými situáciami). Podľa okresného súdu, je matka vo vzťahu a prežívaní maloletej neobjektívna, na maloletú prenáša svoje pocity, strach a obavy. Okresný súd zároveň smeroval kritiku aj na výchovný prístup otca, ktorý počas starostlivosti o maloletú v rámci konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 32P/149/2017 presadzoval výlučne svoje výchovné prístupy a každý výchovný vplyv a prístup matky spochybňoval. Preto okresný súd po zohľadnení odborného stanoviska, z ktorého nevyplývalo, že maloletá by odňatie z domáceho prostredia nezvládla a za zohľadnenia najlepšieho záujmu maloletej v zmysle Čl. 5 Zákona o rodine nariadeniu neodkladného opatrenia vyhovel.

9. Vzhľadom na charakter nariadeného neodkladného opatrenia uskutočnil okresný súd posúdenie primeranosti zásahu neodkladným opatrením do výkonu rodičovských práv a povinností, a s tým súvisiaceho zásahu do práva na rodinný život a uviedol, že právo na rodinný život nie je právom absolútnym a určitý zásah do neho v nevyhnutných prípadoch je prípustný, pokiaľ nevybočuje zo zákonného rámca a sleduje legitímny cieľ. Okresný súd považoval uvedený zásah v danom prípade za potrebný na účely zabezpečenia objektívnej diagnostiky a posúdenie psychického stavu maloletej v odbornom a neutrálnom prostredí, čo vytvorí podklad pre rozhodovanie súdu o maloletej v súvislosti s viacerými prebiehajúcimi súdnymi konaniami, a tak do budúcnosti zamedzí potrebu vystavovať maloletú opakovaným vyšetreniam iniciovaným zo strany rodičov. Maloletá bude zároveň umiestnená v neutrálnom a podpornom prostredí, mimo prebiehajúceho rodičovského konfliktu, ktorý zaťažuje jej psychiku.

10. Za účelom zachovania požiadavky primeranosti okresný súd trvanie neodkladného opatrenia určil najdlhšie na dobu troch mesiacov, ktorá neprekračuje zákonný rámec vymedzený § 367 ods. 2 CMP. Zároveň uviedol, že priebeh pobytu maloletej v centre bude v spolupráci s opatrovníkom maloletej pravidelne sledovať a v prípade naplnenia účelu sledovaného neodkladným opatrením pred uplynutím určenej doby, a pokiaľ ďalší pobyt maloletej v centre nebude nevyhnutný, neodkladné opatrenie v zmysle § 367 ods. 7 CMP zruší.

11. Okresný súd v súlade s odporúčaním krízového centra upravil styk maloletej s rodičmi, aby si maloletá zachovala osobný kontakt s matkou v nevyhnutnej miere a zároveň, aby s otcom osobný kontakt obnovila.

12. Proti tomuto podala v zákonnej lehote odvolanie matka prostredníctvom právnej zástupkyne. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP), že nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci a

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), nevykonaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Podľa matky nebola daná potreba bezodkladne upraviť pomery v rodine, a to vzhľadom na doteraz prebiehajúce súvisiace súdne konania, a to o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vedené pod sp.zn. 32P/22/2024 od 09.02.2024, v ktorom je súd od uskutočnenia informatívneho stretnutia rodičov dňa 21.03.2024, na ktorom sa dohodli na potrebe znaleckého dokazovania, ktoré doteraz nebolo nariadené, nečinný takmer 14 mesiacov a v súčasnosti považuje za potrebné a nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery v rodine radikálnym a nedostatočne odôvodneným rozhodnutím vo forme neodkladného opatrenia o dočasnom odobratí dieťaťa. Matka má za to, že okresný súd svoju nečinnosť v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej sp.zn. 32P/22/2024, ako aj v konaní o nahradenie súhlasu otca s prestupom maloletej do školského zariadenia sp.zn. 32P/127/2023 nahrádza neodkladným opatrením o odobratí dieťaťa z jeho rodinného prostredia. Podľa matky inštitút neodkladného opatrenia nie je prostriedkom, ktorý má v dlhotrvajúcich konaniach nahradiť aktívne konanie súdu smerujúce k nariadeniu znaleckého dokazovania, zisteniu stavu a názoru dieťaťa a jeho vzťahu k oboj rodičom, prípadne k osobám rodičov. Súd prvej inštancie nesprávne použil inštitút neodkladného opatrenia ako rýchle riešenie dlhodobého rodičovského konfliktu. Odobratie dieťaťa a jeho umiestnenie v krízovom centre na čas troch mesiacov je krajným a posledným možným riešením, ktoré môže dieťa, jeho psychický stav a vývoj trvalo poškodiť. Odobratie dieťaťa rodičom je podľa celospoločenského názoru a názoru každého odborníka rizikové z pohľadu dopadu na dieťa. Preto je zo strany súdu unáhlené a nezodpovedné rozhodnúť o odobratí dieťaťa rodičom bez vykonania odporúčaného a rodičmi navrhovaného znaleckého dokazovania. Podľa matky nedochádza k vážnemu ohrozeniu alebo narušeniu života, zdravia, starostlivosti ani priaznivého vývoja maloletej. Maloletej je poskytovaná a zabezpečená starostlivosť zo strany matky, maloletá nie je ohrozená na živote a zdraví, a teda nie je vyvolaná potreba okamžitého a bezodkladného zásahu súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Matka uviedla, že prvoinštančný súd pri nariadení neodkladného opatrenia neprihliadol na skutočnosť, že matka, vzhľadom na stav maloletej, navrhuje otcovi výber školského zariadenia s postupnou adaptáciou na dennú formu štúdia a rodičia spolu komunikujú a navrhujú zvolanie prípadovej konferencie s účasťou odborníkov navrhovaných matkou aj otcom za účelom hľadania spoločného riešenia a postupov v záujme maloletej a už predtým sa v konaní zhodli na potrebe vykonania znaleckého dokazovania. Prvoinštančný súd zasiahol nad rozsah nevyhnutnej potreby do rodičovských práv a povinností k maloletej a pred týmto nedôvodným autoritatívnym rozhodnutím sa nedostatočne oboznámil so skutkovým a skutočným stavom veci a tento nesprávne právne posúdil. Okresný súd sa nevysporiadal s dôležitou otázkou, prečo synovi L. vyhovuje striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov a maloletej A. viac vyhovuje výlučná starostlivosť matky. Pri svojich rozhodnutiach nedôvodne vychádza z predpokladu, že maloleť ovplyvňuje matka, ale maloleť L. neovplyvňuje. Názor maloletej mohol byť zisťovaný znaleckým posúdením, ale aj kolíznym opatrovníkom v rámci šetrenia v domácnosti matky, výsluchom maloletej súdom, zisťovaním názoru maloletej prostredníctvom psychológa, ktorý poskytoval maloletej psychologické poradenstvo. Podľa matky, prvoinštančný súd nesprávne zistil skutkový a skutočný stav veci, a to v otázkach vplyvu rodičovského konfliktu na maloleť, že zo strany rodičov dochádza k iniciovaniu viacerých súdnych konaní a zabezpečovaním podkladov k psychickému stavu maloletej, že maloletá bola vyňatá zo vzdelávacieho procesu bez splnenia zákonných predpokladov a že matka maloletej vzniknutú situáciu podporuje poskytovaním vzdelávania v domácom prostredí, čím maloleť utvrdzuje v správnosti takéhoto postupu, zistenia, že prostredie, v ktorom sa maloletá nachádza, predstavuje zvýšené riziko spojené s ohrozením jej zdravého psychického a sociálneho vývinu, že odobratie maloletej a jej pobyt v krízovom centre maloletá zvládne, a taktiež nezistil názor maloletej s ohľadom aj na výkon rozhodnutia. Matka uviedla, že maloletá nebola takmer rok vystavená konfliktu rodičov, nakoľko sa rodičia v priebehu posledného roka zamerali na spor o zmenu školy maloletej, ktorý prebieha prostredníctvom právnych zástupcov a rodičia nemajú medzi sebou otvorený konflikt a dlhodobý konflikt rodičov neprebíha v prítomnosti maloletej. K predkladaniu podkladov k psychickému stavu maloletej zo strany oboch rodičov uviedla, že predložila posledné psychologické posúdenie maloletej od Psychopulz Hlohovec Fabianova v júli 2024. Od februára 2024 je maloletej poskytovaná psychologická pomoc v Centre sociálnych služieb Krupina na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bolo maloletej v malom rozsahu poskytované psychologické poradenstvo v Centre Návrat Banskej Bystrici. Nie je teda pravdou, že je maloletá nesystematicky evidovaná u rôznych odborníkov a ani, že rodičia zabezpečujú podklady o psychickom stave maloletej v rámci prebiehajúcich konaní. Naopak, rodičia spoločne požiadali Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o zvolanie prípadovej konferencie za účasti odborníkov navrhovaných matkou aj otcom. Okresný súd mal nesprávne zistené, že matka podporuje maloleť v správnosti

rozhodnutia nenavštevovať školské zariadenie dennou formou, pretože zo súvisiaceho konania o nahradenie súhlasu otca so zmenou školy vyplýva, že maloletá odmieta navštevovať školu U M. na základe vlastného rozhodnutia. Z jej výsluchu je zistené, že matka ju v dennej dochádzke prezenčnou formou podporuje. Matka poskytuje maloletej domáce vzdelávanie ako nevyhnutný následok prejavu vôle maloletej a jej zdravotných obmedzení. Súd prvej inštancie sa pred nariadením neodkladného opatrenia oboznámil s poslednými podaniami matky, označenými ako „Aktualizácia stavu“, z ktorých vyplývala vôľa maloletej navštevovať inú školu ako školu U M. dennou formou. Z týchto je preukázaná snaha matky hľadať a predkladať otcovi prostredníctvom súdu návrhy dohody o novej škole, ktorá by zohľadňovala potreby maloletej. Otec všetky návrhy matky odmietal. Návrhy možného riešenia zo strany matky súd prvej inštancie posúdil negatívne, ako zaťažovanie maloletej účasťou na prehlídkach škôl. Radikálne odmietanie akéhokoľvek riešenia otcom okresný súd neposúdil v neprospech otca. Zistenie, že prostredie, v ktorom sa maloletá nachádza, predstavuje zvýšené riziko spojené s ohrozením jej zdravého psychického a sociálneho vývinu nevyhádza podľa matky zo žiadneho priloženého odborného posúdenia a je výlučne názorom súdu. Matka ďalej poukázala na fakt, že okresný súd bol vo veci sp.zn. 32P/127/2023 viazaný názorom odvolacieho súdu a bol povinný zisťovať vplyv matky a otca na zdravie maloletej odborným posúdením znalca. Okresný súd nepostupoval v zmysle odporúčania odvolacieho súdu v uznesení 12CoP/128/2024-528 zo dňa 27.03.2025 vo veci sp. zn. 32P/127/2023, ale sám bez nariadenia znaleckého dokazovania vyhodnotil, že v konaní už boli vykonané všetky potrebné dôkazy, psychický stav maloletej, ako aj jeho príčiny bol objektívne zistený a maloletá odobratie od matky zvládne. Prvoinštančný súd vlastným posúdením tiež zistil, že maloletú ovplyvňuje matka a domácnosť matky má predstavovať zvýšené riziko spojené s ohrozením zdravého psychického a sociálneho vývinu. Konštatovala, že okresný súd rozhodnutie odôvodnil správou Centra Návrat v Banskej Bystrici, ktorá bola vypracovaná po dvoch osobných stretnutiach psychologičky centra s maloletou. V tejto súvislosti priložila Konzultáciu k procesu výchovného opatrenia zo dňa 29.05.2025, vypracovanú psychologičkou K. C. N. z Bratislavy na podnet matky, z ktorej okrem iného vyplýva, že základný postup výkonu výchovného opatrenia v prípade maloletej A. nebol dodržaný, keď plán vykonávania opatrení bol vypracovaný zároveň s priebežnou správou z realizácie výchovného opatrenia, čo podľa psychologičky postráda elementárnu logiku. Kontakt s rodičmi odborný tím popisuje ako dobrý, rodičia sú motivovaní pre spoluprácu. Podľa psychologičky mala byť táto motivácia využitá na prácu s rodičmi a na prechod do druhej fázy procesu výchovného opatrenia, ktorá sa vlastne s nikým nerealizovala. V žiadnom dokumente nie je vysvetlené, aké dôvody viedli k predčasnému ukončeniu spolupráce bez vyčerpania zazmluvnených hodín procesu výchovného opatrenia. Odporúčanie vyňatia dieťaťa z rodiny z dôvodu absolvovania diagnostického pobytu, ktorá sa bežne v takýchto prípadoch realizuje ambulantnou formou, je vzhľadom k psychickému stavu dieťaťa nielen porušením jeho práv - práva na rodinu, ale nepochopiteľným odborným zlyhaním, nerešpektovaním vzťahových väzieb dieťaťa, ktoré mu tvoria bazálnu životnú istotu. Podľa matky postupom prvoinštančného súdu došlo k závažnému porušeniu jej práv, práv maloletej, ale aj ostatných účastníkov konania na spravodlivý proces, konkrétne k porušeniu práva vyjadriť sa k dôkazom a navrhovať dôkazy, práva byť vypočutý, porušenia princípu kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní, zákazu ľubovôle a prekvapivých rozhodnutí a práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu. Podľa matky došlo k závažnému porušeniu práva kontradiktórnosti konania z dôvodu nedoručenia viacerých dôkazov. Poukázala na viacero listín, ktoré boli doručené do spisu v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 32P/22/2024, ktoré matke ani otcovi neboli doručené a majú zásadný vplyv na rozhodnutie v danej veci. Okresný súd nezážil zisťovanie názoru maloletej, ktorá ho vo veku 12 rokov už dokáže dostatočne vyjadriť. Podľa matky pred nariadením neodkladného opatrenia sa okresný súd nevysporiadal s posúdením a určením najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Nezohľadnil, že úroveň osobnej starostlivosti matky nebola doteraz spochybnená. Maloletá nie je ohrozená na zdraví a živote. Ak mal okresný súd za to, že maloletá je pod vplyvom matky a prostredie domácnosti matky môže negatívne vplyvať na jej vývoj, mal postupovať podľa odporúčania odvolacieho súdu a nariadiť znalecké dokazovanie. Takýto postup by bol v súlade so zachovaním stability prostredia, v ktorom sa maloletá zdržiava a ochrany duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa. Pred nariadením neodkladného opatrenia okresný súd nezážil zdravotný stav maloletej a vplyv odňatia maloletej a umiestnenie v Krízovom centre H. na jej vývin. Matka ďalej popisovala udalosti, ktoré sa udiali v živote maloletej od roku 2018 do súčasnosti a ich dopad na jej zdravotný stav a uviedla, že maloletá má problémy so spánkom, je často napätá, chvejú sa jej ruky, je náladová, má depresívnu poruchu správania. Uviedla, že doma má psíka s ktorým rada chodí na prechádzky a najradšej má ranč, na ktorý chodí jazdiť na koni a na ktorom má kamarátky, pričom vzhľadom na dobré vzťahy s nimi má opäť chuť ísť do školy, ktorú si sama vyberie. Maloletá nerozumie,

prečo musí ísť do centra do I., kde tri mesiace neuvidí svoje kamarátky a svojho psíka a nebude môcť jazdiť. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

13. Postupom okresného súdu bolo odvolanie matky doručené právnenému zástupcovi otca maloletého dieťaťa a navrhovateľovi - kolíznemu opatrovníkovi maloletého dieťaťa, ktorý možnosť vyjadriť sa k nemu nevyužili.

14. Do momentu rozhodnutia krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote matkou maloletého dieťaťa prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

16. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu navrhovateľa - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (ďalej aj „navrhovateľ“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke nariadil povinnosť dočasne odovzdať maloletú A. B. do starostlivosti Krízového centra H. I., upravil styk maloletého dieťaťa s matkou a otcom striedavo v piatok, v trvaní jednej hodiny, v priestoroch krízového centra, za prítomnosti jeho zamestnanca. Trvanie neodkladného opatrenia vymedzil najdlhšie na tri mesiace odo dňa umiestnenia maloletej do zariadenia.

17. Na základe odvolacích dôvodov matky krajský súd predovšetkým konštatuje, že ako odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Po oboznámení sa s obsahom spisu a ďalšími rozhodnutiami, ktoré sú odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej (úradnej) činnosti, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu otca vyhovel, s ktorým záverom sa stotožňuje za aplikácie § 387 ods. 2 CSP.

18. Za rešpektovania ust. § 387 ods. 3 CSP k odvolacím námietkam matky uvádza krajský súd nasledovné závery.

19. Vo vzťahu k námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd v odseku 14. odôvodnenia napadnutého uznesenia, upriamuje pozornosť na cieľ a účel inštitútu neodkladného opatrenia (ust. § 325 ods. 1 a nasl. CSP subsidiárne aplikovateľné aj v mimosporovom konaní podľa § 2 ods. 1 CMP), ktorým je poskytnutie dočasnej a hlavne rýchlej ochrany práv a právom chráneným záujmom účastníka (strany), a preto na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady, ktoré sú typické pre konanie vo veci samej. Vzhľadom na tento účel je príslušný súd povinný o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote (v predmetnom prípade 7 dní). V konaní, ktoré predchádza rozhodnutiu o neodkladnom opatrení zákon nevyžaduje doručovanie návrhu na jeho nariadenie účastníkom konania, ktorí návrh nepodali (§ 331 ods. 1 CSP), ale výslovne stanovuje, že súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí stranám (účastníkom) až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Vzhľadom na zmysel a účel neodkladného opatrenia zákon ani nepredpokladá, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení bude súd vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí, o návrhu môže súd rozhodnúť aj bez vyjadrení účastníkov k návrhu, a rovnako súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku nie je potrebné dôsledne dodržiavať formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní.

20. V súvislosti s premietnutím práva na spravodlivý súdny proces do konania o nariadení neodkladného opatrenia, a to najmä práva na rovnosť zbraní, právna teória poukazuje najmä na povinnosť dôsledného dodržania obsahových náležitostí uznesenia o neodkladnom opatrení (§ 236 CSP), jeho náležitých odôvodnenia a na povinnosť súdu spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia doručiť

účastníkom, ktorí návrh na neodkladné opatrenie nepodali, aj návrh na jeho nariadenie (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1126). V tomto ohľade možno konštatovať, že napadnuté uznesenie okresného súdu spĺňa obsahové náležitosti vyplývajúce z § 236 CSP a kritéria pre odôvodňovanie vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP a § 2 ods. 1 CMP. Odôvodnenie uznesenia má zodpovedajúcu štruktúru, keď z neho vyplýva, čoho sa navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, z akých osvedčených skutočností okresný súd vychádzal, aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil a svoj záver riadne vyjadril, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia je dostatočne zrejмый myšlienkový postup okresného súdu. Účel odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorým je zvýrazniť práve tie osvedčené skutočnosti, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, bol v prípade preskúmaného uznesenia okresného súdu riadne naplnený. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu je konzistentné a nevykazuje žiadne vnútorné logické rozpory, obsahuje argumentáciu, v ktorej sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal s otázkou, v čom videl naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa. Okresný súd postupoval pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa plne v súlade s ustanoveniami § 329 ods. 1 a § 331 ods. 1 CSP, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s prílohami doručil účastníkom konania, resp. ich zástupcom (s výnimkou navrhovateľa) až spolu s uznesením o jeho nariadení, ktorí mali možnosť zaujať k nim stanovisko a vyjadriť sa ako k návrhu, tak aj uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia v odvolaní. Preto postupom okresného súdu v konaní predchádzajúcom rozhodnutiu o neodkladnom opatrení, ani samotným rozhodnutím nedošlo k porušeniu práva účastníkov tým, že by neobsahovalo dostatočné, vyčerpávajúce a zrozumiteľné odôvodnenie, a preto námietka matky nedostatočného zdôvodnenia nebola zhodnotená ako dôvodná.

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. S ohľadom na cieľ a účel inštitútu neodkladného opatrenia, a s tým spojenú zákonnú lehotu na jeho vydanie je tiež potrebné konštatovať, že nie v každom konaní o nariadení neodkladného opatrenia je nevyhnutne potrebné a možné zisťovať názor maloletého dieťaťa. Pri niektorých typoch neodkladných opatrení, ktoré je potrebné vydať v krátkej zákonnej lehote, ako tomu je aj v predmetnom prípade, prevláda požiadavka rýchlosti konania, vyplývajúca z potreby rýchlo a efektívne poskytnúť ochranu života a zdravia a zdravého vývinu maloletého dieťaťa, nad procesnou možnosťou zisťovať názor maloletého dieťaťa.

25. Pokiaľ matka namietala, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nedostatočne zistil skutočný stav vecí, krajský súd opätovne poukazuje na zákonnú úpravu inštitútu neodkladného opatrenia, z ktorej vyplýva, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP ako už bolo vyššie uvedené, výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je potrebné dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní. Po preskúmaní spisového materiálu a uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že by pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení nemal v dostatočnom rozsahu osvedčené skutočnosti osvedčujúce existenciu právnych vzťahov medzi účastníkmi, ako aj skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o naliehavosti potreby nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré okresný súd (vzhľadom na rozsiahlosť priebehu doteraz vedených konaní týkajúcich sa maloletého dieťaťa na Okresnom súde Banská Bystrica, Krajskom súde Banská Bystrica a Krajskom súde Žilina) stručne, avšak úplne zhrnul v odsekoch 1. až 6. a 17. napadnutého uznesenia.

26. K odvolaciemu dôvodu o nesprávnom závere o osvedčenosti zistení súdu prvej inštancie, a to vplyvu rodičovského konfliktu na maloletú, že zo strany rodičov dochádza k iniciovaniu viacerých súdnych konaní a zabezpečovaním podkladov k psychickému stavu maloletej, že maloletá bola vyňatá zo vzdelávacieho procesu bez splnenia zákonných predpokladov, ako aj že matka maloletej vzniknutú situáciu podporuje poskytovaním vzdelávania v domácom prostredí, čím maloletú utvrdzuje v správnosti takéhoto postupu, krajský súd konštatuje, že okresný súd mal všetky uvedené skutočnosti osvedčené nielen z návrhu navrhovateľa, ale aj z už právoplatne skončených a stále prebiehajúcich konaní na Okresnom súde v Banskej Bystrici, najmä z konania vedeného pod sp.zn. 32P/127/2023 o nahradenie súhlasu otca s prestupom maloletej do Súkromnej školy O. P. Q. C. a určenia, že maloletá sa bude vzdelávať individuálnou formou, ako aj z konania o výkon rozhodnutia vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 32Em/1/2024 (odseky 4. a 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia).

27. S ohľadom na charakter predmetného konania ako konania beznávrhového, s určujúcim vyšetrovacím princípom (Čl. 6 CMP, resp. § 63 CMP), z ktorého vyplýva oprávnenie a povinnosť súdu postupovať z úradnej moci, teda aj v rámci odvolacieho konania prihliadať na účastníkmi predkladané nové skutkové tvrdenia, resp. odvolacím súdom zistené skutočnosti, krajský súd na tomto mieste uvádza, že je mu z jeho rozhodovacej (úradnej) činnosti, konkrétne uznesenia sp.zn. 13CoP/108/2023, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 32P/127/2023-113 zo dňa 25.10.2023, ktorým bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ďalej z uznesenia č.k. 12CoP/122/2023-412, 12CoPno/5/2023 zo dňa 15.12.2023, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 32P/96/2023-64 zo dňa 17.07.2023 o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletej A. do jej osobnej starostlivosti a úpravy styku maloletej s otcom, a ktorým krajský súd na základe návrhu otca podaného v odvolacom konaní nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú dočasne odovzdal do osobnej starostlivosti otca a upravil jej styk s matkou, ako aj z uznesenia sp.zn. 12CoP/128/2024 zo dňa 27.03.2025, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 32P/127/2023-307 zo dňa 23.04.2024, ktorým súd zamietol návrh matky vo veci samej na nahradenie súhlasu otca so vzdelávaním maloletej individuálnou formou a so zmenou základnej školy a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, známe, že sa maloletá minimálne od septembra 2023 vzdeláva individuálnou formou prostredníctvom jej matky, pričom pre postup do vyššieho ročníka absolvuje komisionálne skúšky. Vzdelávanie individuálnou formou jej nie je zo strany školy, v ktorej je maloletá ako žiačka zapísaná, umožnené, nakoľko sa rodičia na forme jej vzdelávania touto formou nevedia dohodnúť. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že matka a otec v priebehu týchto (vyššie uvádzaných) konaní predložili aj správy z psychologických, psychiatrických a špeciálnopedagogických vyšetrení maloletého dieťaťa, a to matka predložila správy K. K. zo dňa 02.04.2022, 11.06.2022 a 26.08.2022, Správu z diagnostického vyšetrenia Súkromného centra poradenstva a prevencie v Leviciach (vystavená špeciálnou pedagogičkou E. R.) zo dňa 16.08.2023, Správu pedopsychiatričky E. S. z roku 2022, Správu pedopsychiatričky E. C. zo dňa 08.12.2023 a 14.12.2023, Správy z vyšetrenia maloletej v Psycho plus s.r.o., pracovisko klinickej psychológie – vypracované klinickou psychologičkou E. J. M. zo dňa 24.06.2024, 12.07.2024 a 19.07.2024, Správu špeciálnej pedagogičky zo dňa 29.04.2024, Lekársku správu z ambulancie detskej psychológie a terapie ADEPT, s. r. o. zo dňa 23.09.2023. Otec predložil správu E. S. zo dňa 12.06.2023, potvrdenie pediatra maloletej E. F. zo dňa 25.08.2023, Psychologickú správu E. O. zo dňa 15.11.2022 a Správu z terapeutického vedenia maloletej zo dňa 28.09.2023 a správu P. E. L., K.. Z rozhodnutí Krajského súdu v Žiline vo veciach vedených pod sp.zn. 13CoP/108/2023, sp.zn.12CoP/122/2023 a sp.zn. 12CoP/128/2024 boli odvolaciemu súdu známe postupy matky pri výbere školy maloletého dieťaťa: Pôvodne sa matka domáhala prestupu maloletej na základnú školu v C.. Následne sa domáhala prestupu maloletej na základnú školu v A. alebo na základnú školu v E. B.. Dňa 02.08.2024 zmenila petit návrhu a tento rozšírila o ďalšiu alternatívu, a to Základnú školu s materskou školou v N. D., pričom vo všetkých prípadoch by sa maloletá na týchto školách mala, podľa návrhu matky, vzdelávať individuálnou formou. Podaním doručeným odvolaciemu súdu 21.02.2025 uviedla, že našla pre maloletú školu C. Q. D. D., ktorá zohľadňuje potreby detí so špeciálno-pedagogickými potrebami v menšom kolektíve. Dňa 06.03.2025 uviedla, že sa dohodla s riaditeľkou Základnej školy T. M., D. D., v ktorej je maloletá zapísaná na vzdelávanie, na výbere Základnej školy na O. N., v ktorej by maloletá mohla absolvovať osobitnú adaptáciu do nového školského prostredia rodinného typu v menšom kolektíve s individuálnym prístupom. Z rozhodnutia sp.zn. 12CoP/128/2024 bola odvolaciemu súdu známa skutočnosť, že v školskom roku 2023/2024 mala maloletá vymeškaných 850 neospravedlnených hodín, ako aj, že výsledky komisionálnych skúšok boli u maloletej prispôsobené jej vzdelávaniu, ale nie jej schopnostiam.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia správne považoval za osvedčené, že zo strany rodičov dochádza k iniciovaniu viacerých súdnych konaní a zabezpečovaniu podkladov k psychickému stavu maloletej a že maloletá bola vyňatá zo vzdelávacieho procesu bez splnenia zákonných predpokladov, keďže tieto doteraz neboli preukázané, individuálna forma vzdelávania maloletej nebola povolená, napriek čomu ju matka realizuje, a preto námietku matky týkajúcu sa nesprávnych skutkových zistení okresného súdu v tomto smere považoval za nedôvodnú.

29. Za vecne správny považoval odvolací súd aj záver okresného súdu o osvedčení existencie dlhodobého rodičovského konfliktu, ktorému je maloletá vystavená a prítomnosť, ktorého evidentne vyplýva už zo samotného vedenia vyššie uvedených súdnych konaní. Prítom nie je možné opomenúť to, že spory rodičov o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom B., konkrétne aj k maloletej A., prebiehali už od roku 2017, odkedy sa až do októbra 2021 na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 32P/149/2017 viedlo prvé konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, výsledkom ktorého bolo zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Argumentácia matky, že sa rodičia v rámci ich rodičovského konfliktu v priebehu posledného roka zamerali na spor o zmenu školy maloletej, ktorý prebieha prostredníctvom ich právnych zástupcov, že rodičia medzi sebou otvorený konflikt nemajú a dlhodobý konflikt rodičov neprebíha v prítomnosti maloletej, neobstoí. Je nepochybné, že od rozchodu rodičov je maloletá vystavená konfliktu lojality, keďže sa rodičia o úprave povinností k maloletým deťom nedohodli a spory medzi rodičmi týkajúce sa rôznych záležitostí maloletej boli a stále sú prítomné. V situácii, keď sa rodičia nevedia dohodnúť, stáva sa dieťa nástrojom v ich spore. Môže ísť o priame aj nepriame ovplyvňovanie dieťaťa, kedy sa od neho očakáva, že sa postaví na jednu stranu. Je prítom nespochybniteľné, že akýkoľvek konflikt lojality, ktorému je maloleté dieťa vystavené, má negatívny dopad na jeho citové a psychické prežívanie, pričom čím dlhšie konflikt pretrváva, tým sú dôsledky a dopad na dieťa vážnejšie. Odvolací súd považuje túto námietku matky za prekvapujúcu, ak ona sama v priebehu posledných dvoch rokov tvrdí nepriaznivý zdravotný stav maloletej A. a z neho vyplývajúcu potrebu jej individuálneho vzdelávania, a existenciu tohto nepriaznivého zdravotného stavu odôvodňuje práve prebiehajúcim rodičovským konfliktom (hoci za osobu zodpovednú za negatívny dopad tohto konfliktu na maloleté dieťa považuje vylúčne otca maloletého dieťaťa).

30. Ak matka namietala nesprávne závery okresného súdu, a to, že prostredie, v ktorom sa maloletá nachádza, predstavuje zvýšené riziko spojené s ohrozením jej zdravého psychického a sociálneho vývinu, o bezodkladnosti potreby odobratia maloletej z faktickej starostlivosti matky a jej umiestnení v Detskom krízovom centre H., I., ako aj, že maloletá odobratie z faktickej starostlivosti matky a jej pobyt v krízovom centre zvládne, tak hoci tieto závery označila za skutkové zistenia, je zrejmé, že sa jedná o právne vyhodnotenie zistených (osvedčených) skutočností okresným súdom, ktoré vyústilo do jeho rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia.

31. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

32. V zmysle Čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

33. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

34. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,

h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,

35. Odvolací súd zvyrazňuje účel neodkladného opatrenia v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, ktorým je zabezpečenie rýchlej a efektívnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov, ak je daná naliehavá potreba. Posúdenie existencie tejto potreby je ponechané na úvahe súdu, ktorý musí zohľadniť všetky relevantné okolnosti a dôsledky, ktoré by mohli nastať v prípade nariadenia, ale aj nenariadenia neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého dieťaťa prichádza do úvahy nielen v prípadoch, kedy už dochádza k porušeniu práv a záujmov maloletého dieťaťa, ale aj v prípadoch, ak je záujem maloletého dieťaťa ohrozený s prihliadnutím na jeho priaznivý vývoj, poprípade, ak si to vyžaduje ochrana jeho života alebo zdravia, teda v prípadoch, ak sa má napraviť stav hroziacich zásahov do práv, či oprávnených záujmov maloletého dieťaťa, a to s dôrazom naliehavosti takejto úpravy z titulu zabezpečenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

36. Po preskúmaní napadnutého uznesenia v kontexte všetkých osvedčených skutočností vyhodnotil odvolací súd námietku matky spočívajúcu v nesplnení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ako nedôvodnú. Konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne posúdil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a svoju úvahu v tomto smere podrobne odôvodnil v odsekoch 17. a 18. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Dopĺňa odvolací súd, že v prípade konaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti naliehavosť situácie vyplýva aj z existencie záujmu dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. V zhode so závermi okresného súdu aj podľa odvolacieho súdu situácia, v ktorej je maloletá A. vystavená dlhodobému, niekoľko rokov trvajúcemu konfliktu lojality, ktorý vyústil do stavu, že sa s otcom ani so žiadnym členom jeho rodiny skoro 2 roky nestretáva, že si maloletá dlhodobo skoro 2 roky neplní povinnú školskú dochádzku riadnym spôsobom a je individuálne vzdelávaná matkou a do vyšších ročníkov prechádza iba absolvovaním komisionálnych skúšok, a to bez toho, aby bolo jednoznačne preukázané splnenie podmienok pre takúto formu vzdelávania maloletej, že maloletá sa nachádza v starostlivosti matky v rozpore s existujúcimi súdnymi rozhodnutiami, ktorými bola zverená do striedavej a neskôr dočasne neodkladným opatrením do výlučnej starostlivosti otca, že maloletá vo veku 12 rokov je takmer výlučne v celodennej prítomnosti matky a nemá tak dostatočný sociálny kontakt s okolitým svetom (iba s prostredím, ktoré jej vyberie matka, ako napríklad ranč a jazdecký krúžok), nezoznamuje sa v dostatočne širokom rozsahu s novými ľuďmi a nie je nútená prispôbovať sa a začleňovať do širších spoločenských vzťahov, do ktorých by sa v tomto veku už prirodzene začleňovať mala, predstavuje možné ohrozenie riadneho psychického vývoja maloletého dieťaťa. Človek ako tvor spoločenský (zoon politicon) potrebuje pre svoje riadne fungovanie byť v primeranom rozsahu včlenený a zapojený do spoločnosti a potrebuje si od detstva vytvárať a rozvíjať sociálne vzťahy primárne s rodinnými príslušníkmi zo strany oboch rodičov, s jeho rovesníkmi a ďalšou širšou spoločnosťou, kde primárnym miestom pre vytváranie a rozvíjanie týchto vzťahov je práve školské zariadenie. Návšteva školského zariadenia a pravidelná školská dochádzka nie je podstatná len pre náležité rozvíjanie sociálnych vzťahov, ale je dôležitá tiež pre formovanie základných spoločenských a budúcich pracovných návykov, a pre zachovanie pravidelného denného režimu maloletého dieťaťa, ktorý je taktiež veľmi dôležitý pre jeho zdravý psychický vývoj. Narušenie takejto pravidelnosti, prípadne nedostatočné vybudovanie návykov spojených s pravidelným plnením povinností, môže mať veľmi negatívne dôsledky v celom budúcom dospelom živote dieťaťa a na jeho budúcu schopnosť samostatne sa o seba starať a vlastnou prácou si zabezpečovať svoje živobytie.

37. Odvolací súd zdôrazňuje, že základnou úlohou rodičov je nielen zabezpečovanie starostlivosti o dieťa, ale aj výchova dieťaťa, ktorá predpokladá vstúpenie mu správnych hodnôt a návykov pre jeho riadne budúce fungovanie v spoločnosti. Považoval za potrebné stotožniť sa so súdom prvej inštancie v tom, že ak maloletá minimálne od septembra 2023 základnú školu nenavštevuje, tak je jej vývoj vážne ohrozený a je urýchlene potrebné zistiť, či sú skutočne pre takýto stav dané reálne dôvody. Práve s ohľadom na okolnosť, že tento stav trvá dlhodobo a neexistuje predpoklad jeho skorého zlepšenia, keďže aj z posledných písomných vyjadrení matky v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde Žilina pod sp.zn. 12CoP/128/2024 (konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 32P/127/2023) vyplýva, že zdravotný (psychický) stav maloletej naďalej neumožňuje absolvovať školskú dochádzku dennou formou, ako aj na to, že maloletá dlhodobo odmieta akýkoľvek kontakt s otcom, o čom s určitosťou možno konštatovať, že sa nejedná o stav prirodzený, normálny a stav, ktorý je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, keďže doteraz nebolo zo strany

žiadneho účastníka konania ani tvrdené ani osvedčované, že by otec maloletej v minulosti fyzicky, respektíve psychicky ubližoval, a príčiny postoja maloletej k otcovi sa napriek mnohým psychologickým vyšetreniam doteraz nepodarilo zistiť, nemožno iné, než súhlasiť so záverom okresného súdu, že je urýchlene potrebné uskutočniť hĺbkové preskúmanie psychického stavu maloletého dieťaťa v prostredí oslobodenom od očakávaní a vzájomného konfliktu rodičov, v ktorom bude mať maloletá možnosť slobodne formulovať vlastné názory a prezentovať svoje potreby pod odborným dohľadom. Potreba realizovať diagnostický pobyt maloletej vyplynula aj z priebežnej správy Centra Návrat, Banská Bystrica zo dňa 22.04.2025, z realizácie výchovného opatrenia vydaného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica. Odvolací súd k úplnosti dodáva, že vzhľadom na dlhodobu pretrvávajúci nepriaznivý psychický stav maloletého dieťaťa, existenciu ktorého matka v prebiehajúcich súdnych konaniach po dobu minimálne dvoch rokov nepretržite tvrdí a preukazuje, vníma aj potrebu poskytnúť maloletej psychologickú terapeutickú pomoc, najlepšie intenzívnou formou.

38. K odvolacím námietkam matky, že okresný súd nariadením neodkladného opatrenia neprimeraným spôsobom zasiahol do rodičovských práv a stability výchovného prostredia maloletého dieťaťa, keď na diagnostiku maloletej nevyužil ambulantné formy, resp. znalecké dokazovanie, ktoré mal podľa zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline vykonať v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp.zn. 32P/127/2023 a nevyužil ani možnosť usporiadať prípadovú konferenciu za účasti oboch rodičov „child friendly spôsobom“, ktoré odporúčenie tiež vyplynulo z priebežnej správy Centra Návrat v Banskej Bystrici z realizácie výchovného opatrenia, krajský súd uvádza, že vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti nemožno potrebu uskutočniť hĺbkovú intenzívnu diagnostiku maloletej v neutrálnom prostredí nahradiť znaleckým dokazovaním, ani usporiadaním prípadovej konferencie. Naopak, všetky uvedené nástroje diagnostiky a pomoci môžu vo vzájomnej kooperácii a ich vzájomným doplnením byť základom pre výber najlepšieho spôsobu pomoci maloletému dieťaťu. Uvedené však bude možné iba za nevyhnutného predpokladu striktného (nie selektívneho) rešpektovania odporúčaní odborníkov, ktoré vyplynú z diagnostického procesu, záverov znaleckého dokazovania, prípadne aj prípadovej konferencie a sebarefektujúceho prístupu rodičov k vlastným postojom, o ktorý by mali obaja rodičia vyvinúť čo najväčšiu snahu, práve v záujme maloletého dieťaťa.

39. Ani odvolaciu námietku matky, že okresný súd nevyhodnotil najlepší záujem maloletého dieťaťa, respektíve tento vyhodnotil nedostatočne a nesprávne, odvolací súd nevzhliadol ako dôvodnú. Skutočnosť, že okresný súd najlepší záujem maloletého dieťaťa skúmal, vyplýva z odôvodnenia z uznesenia okresného súdu, ktorý sa tým výslovne zaoberal v odseku 18. odôvodnenia.

40. Odvolací súd zdôrazňuje, že najlepší záujem maloletého dieťaťa je prvoradým pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Pri jeho posudzovaní sa zohľadňuje okrem iného úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa, podmienky na rozvoj schopností a vlád dieťaťa, možné vystavenie dieťaťa konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami a podobne (Čl. 5 písm. a) až i) Zákona o rodine). Pre súd je prioritou vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmom rodiča. Záujem dieťaťa neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia a postupy, ktoré by ohrozovali jeho zdravie. Najlepší záujem je potrebné vyhodnotiť nielen mechanicky a formálne, ale adresne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci (porovnaj Nález ÚS SR II.ÚS 101/2022 z 10. mája 2022).

41. V predmetnom prípade pre účely rozhodnutia o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia - dočasného umiestnenia maloletého dieťaťa v krízovom centre za účelom jeho odbornej diagnostiky okresný súd správne vyhodnotil, že vzhľadom na dlhodobé pretrvávajúceho stavu, kedy je matkou tvrdená potreba zo zdravotných dôvodov vzdelávať maloletú individuálne, kedy si maloletá skoro 2 roky riadnym spôsobom neplní povinnú školskú dochádzku, na dlhodobé matkou tvrdené odmietanie kontaktu maloletej s otcom a s ďalšími rodinnými príslušníkmi z otcovej strany, je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa zistiť, či je skutočne prítomná existencia matkou tvrdených zdravotných problémov maloletého dieťaťa a v prípade jej potvrdenia, zistiť ich príčiny a určiť najefektívnejšie spôsoby ich riešenia a eliminácie tak, aby sa maloletá mohla čo najskôr plnohodnotne zaradiť do bežného života, vrátiť k plneniu školskej dochádzky riadnou formou, a aby čo najskôr došlo k obnoveniu jej kontaktu s otcom a rodinnými príslušníkmi z otcovej strany. Preto okresný súd správne vyhodnotil,

že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa neodkladným opatrením nariadiť diagnostický pobyt maloletej v zariadení, ktoré bolo za týmto účelom vybrané zo strany navrhovateľa a ktoré s prijatím maloletého dieťaťa na diagnostický pobyt súhlasilo (č.l. 5 spisu). V prostredí okresným súdom určeného zariadenia bude aj podľa odvolacieho súdu maloletemu dieťaťu zabezpečené stabilné, bezpečné a podporné prostredie a zároveň bude zabezpečená objektivita diagnostického procesu. V zhode so súdom prvej inštancie má aj odvolací súd za to, že diagnostika maloletej uskutočnená súdom zvoleným spôsobom (a popřípade, ako bolo vyššie uvedené, aj v spojení so znaleckým dokazovaním) bude náležitým podkladom pre rozhodnutia súdu vo viacerých prebiehajúcich konaniach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, čím je dostatočne odôvodnená jeho potreba a existencia záujmu maloletého dieťaťa na takomto opatrení.

42. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov matky maloletého dieťaťa, a preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Za potrebné považuje primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

43. V súvislosti so svojím odôvodnením odvolací súd len dodáva, že súd nie je povinný odpovedať na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie vecne významné alebo ktoré objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a to bez potreby reagovať na všetky detaily uvádzané účastníkmi (porovnaj napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 209/04 z 23. 6. 2004, IV. ÚS 115/03 z 3. 7. 2003, II. ÚS 200/09 z 19. 5. 2009).

44. O trovách súdneho konania spojených s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol krajský súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, nakoľko neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie v zmysle § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.